

Til: Undervisningsministeriet

Dato: 24.08.2018

Høringsvar vedr. Lov om ændring af lov om folkeskolen, lov om friskoler og private grundskoler m.v., lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, lov om social service og lov om ændring af en børne- og ungeydelse

Børne- og Kulturchefforeningen takker for muligheden for at afgive høringssvar.

BKF støtter helt overordnet set ikke lovforslaget, hvilket uddybes i nedenstående kommentarer.

Konkret har BKF følgende kommentarer:

Folkeskoleloven §5 stk. 6 og §11a:

BKF finder, at de eksisterende sprogscreeninger i dagtilbud og i folkeskolen allerede giver den nødvendige viden om børn og unge, som har behov for særlig sprogstimulering, hvorfor BKF ikke støtter indførelsen af obligatoriske sprogsprøver som beskrevet i lovforslaget. BKF gør endvidere opmærksom på, at et udvidet testbatteri for sprogligt udfordrede elever kan have negativ effekt for dem; stress-reaktioner, marginalisering, modstand mod skolegang m.v.

BKF gør opmærksom på, at en stor andel af de børn og unge, som vil blive udpeget via de obligatoriske sprogsprøver sandsynligvis allerede har fået udsat skolestart pga. sprogvanskeligheder, hvorfor de via fastholdelse i klassetrin vil opleve en yderligere aldersmæssig forskel til deres klassekammerater. Sådanne forskelle kan erfaringsmæssigt medføre ganske store sociale/trivselsmæssige konsekvenser. Fastholdelse på klassetrin vil efter lovforslaget kunne ske såvel efter 0. klasse som senere i forløbet. Et konkret barn vil dermed kunne komme til at gå i skole med kammerater der er op til 3 år yngre end eleven selv.

Det er BKF's opfattelse, at folkeskolens grundprincip om, at elever følges med deres aldersgruppe skal fastholdes, og udfordringer med sprogforståelse eller faglige vanskeligheder i øvrigt skal håndteres indenfor undervisningsdifferentiering og specialpædagogisk bistand. BKF kan ikke støtte, at der lægges op til, at udsatte elever

marginaliseres yderligere ved at fastholde dem i undervisningssituationer, hvor de socialt og aldersmæssigt vil adskille sig fra de øvrige elever.

BKF henleder endvidere opmærksomheden på, at adskillige kommuner netop arbejder med sprogstimulering af fx flygtninge ved at lade dem indgå i almindelige folkeskoleklasser, således at kammeratskabseffekten medvirker til sprogstimuleringen. BKF henviser endvidere til, at man bla. i London med stor succes netop arbejder med sprogstimulering og faglig udvikling af elever med sproglige udfordringer som en integreret del af skolegangen og ikke ved at holde eleverne tilbage på særlige klassetrin.

BKF undrer sig over, at lovtæksten alene vedrører skoler, hvor mere end 30% af elevgruppen kommer fra udsatte boligområder. Ud fra et lighedsprincip burde bestemmelsen gælde for alle børn, idet børn med sprogudfordringer kan findes såvel i som udenfor de særlige boligområder. BKF kan grundlæggende ikke forstå, at det er tilhørsforhold til et særligt boligområde der skal være bestemmende for, om et barn skal sprogtestes, have særlig sprogstimuleringsindsats eller holdes et klassetrin tilbage, og ikke barnets sproglige niveau generelt uden hensyntagen til bopæl. BKF finder der er tale om forskelsbehandling af elever baseret på bopæl, hvilket BKF ikke kan støtte.

BKF undrer sig over, at grundprincippet om, at folkeskolens undervisning er gratis udfordres med lovforslaget, idet tilbuddet om særlig sprogundervisning i sommerferien kræver deltagerbetaling. BKF kan ikke støtte dette. Hvis et barn har brug for særlig bistand for at kunne gennemføre grundskoleforløbet bør dette håndteres indenfor rammerne af specialpædagogisk bistand og dermed være gratis. BKF er, udover den konkrete anledning, bekymret for, om der hermed skabes præcedens for brugerbetaling i forhold til særlige støtteforanstaltninger for børn med særlige behov.

Folkeskoleloven §57d stk. 3:

BKF kan ikke støtte forlaget om, at ministeren kan nedlægge en folkeskole, som ikke har indfriet målene i handleplan. Dette er en kompetence der er placeres hos Kommunalbestyrelsen, og BKF ser grundlæggende ikke anledning til at ændre på dette. BKF finder det kritisabelt, at handleplaner for udvikling af lavt præsterende skoler skal godkendes af ministeren. Hele udgangspunktet for samspillet mellem Styrelsen for Undervisning og Kvalitet og kommunerne bygger på forståelsen af, at der er fælles interesse for og konstruktiv dialog om udviklingstiltag, samt en klar ansvarsfordeling således at STUK som hovedregel er vejledende mens det er kommunen der har ansvaret. Før der gøres et brud i forhold til det kommunale ansvar for og styring af de lokale folkeskoler, vil BKF efterspørge konkrete eksempler på, at kommunale handleplaner ikke har været kvalificerede, og at dialogen mellem STUK og kommune ikke har været konstruktiv.

BKF bemærker, at lukning af en folkeskole – konkret eller ved at lægge den ind under en anden – ikke vil løse de udfordringer, som kan være årsag til ikke-tilfredsstillende resultater. Disse vil bestå også under en anden skolestruktur.

Lov om friskoler og private grundskoler m.v.

Kommentarerne vedr. ændringerne i folkeskoleloven gælder også for lov om friskoler og private grundskoler m.v.

Lov om social service §153 og §155c:

BKF støtter, at der gøres en mere systematisk indsats i forhold til opfølgning på elevfravær. BKF gør opmærksom på, at ulovligt skolefravær pt. er uklart defineret i lov og bekendtgørelse, og at der derfor er brug for en mere entydig definition, hvis det skal være muligt at registrere og følge op som beskrevet, og ikke mindst hvis der skal kunne sammenlignes på tværs af skoler og kommuner. BKF gør endvidere opmærksom på, at Skolebestyrelsernes kompetence til at fastsætte skolens ordensregler og værdiregelsæt (folkeskoleloven §44 stk. 4) kan blive udfordret af de beskrevne ændringer, idet procedurer om håndtering af skolefravær på en del skoler netop er håndteret indenfor denne ramme. BKF gør opmærksom på, at §39 i folkeskoleloven og bekendtgørelsen om elevers fravær fra undervisningen i folkeskolen alene stiller krav om daglig registrering af tilstedeværelse. BKF går derfor ud fra, at lovforslagets grænse på 15% fravær indenfor et kvartal som grundlag for underretning omhandler dagsregistrering. BKF gør derfor opmærksom på, at bekymrende fravær i mange tilfælde giver sig udtryk også i andre fraværformer, herunder især at eleven kun deltager i dele af undervisningsdagen.

BKF bemærker, at skærpelsen om, at børne- og familieydelsen skal standes ved fravær over 15% indenfor et kvartal grundlæggende kan stride mod hensigten. Et stop i ydelse er kun relevant, hvis det vurderes at kunne have gavnlige effekter i forhold til adfærden. Det faktum at sanktionsvejen kun i ganske få tilfælde anvendes nationalt peger på, at den socialfaglige vurdering typisk har været, at dette ikke vil have effekt. Arbejdet med familier hvor børnene har højt skolefravær kræver et tillidsfuld samarbejde, og det er BKF's vurdering, at truslen om eller effektueringen af stop i ydelse risikerer at få kontraproduktive effekter. BKF bemærker endvidere, at det kommunale og faglige skøn i de konkrete sager regelbindes. BKF kan på den baggrund ikke støtte ændringen.

Lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse:

BKF har ingen kommentarer, idet lovens område ikke ligger indenfor BKF's område.

Lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse:

BKF har ingen kommentarer, idet lovens område ikke ligger indenfor BKF's område.

På vegne af Børne- og Kulturchefforeningen

Gorm Bagger Andersen
Formand for Skolenetværket